

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211034
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119211034.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Marianny Hirkovej v právnej spore žalobcov: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX a 2. D. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, obaja zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653, zastúpený: Advokátska kancelária E. C. a partneri, s.r.o., so sídlom Košice, Bočná 10, IČO: 36863017, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 32Csp/136/2019-317 zo dňa 21.9.2022, takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalovaného.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. sťažnosť zamietol, II. žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podľa ust. § 239 ods. 1, § 243, § 248, § 250, § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia sa žalobou z 21.6.2019 domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.119,67 Eur s úrokmi z omeškania 5% ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému a tiež určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v konkrétnej časti úverovej zmluvy týkajúce sa spracovateľského poplatku, poplatku za správu úveru a úpravy právnych vzťahov medzi účastníkmi zmluvy podľa Obchodného zákonníka.

Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 31.3.2021 č.k. 32Csp/136/2019-85 rozhodol tak, že výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom 1.119,67 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.119,67 Eur od 02.07.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX v bode 5 časti II; záverečné ustanovenia v znení: "Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka" je neprijateľná. Výrokom III. zamietol žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok ohľadom spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru. Výrokom IV. priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania voči žalovanej za konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 100 % a výrokom V. nepriznal stranám sporu nárok na náhradu

trov konania za konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Voči predmetnému rozsudku vo výroku II. a V. podali odvolanie žalobcovia. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.1.2022, č.k. 5CoCsp/22/2021-156 bolo rozhodnuté tak, že potvrdil rozsudok okrem výroku III. a V., zmenil rozsudok vo výroku III. o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok ohľadom spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru tak, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX, časti I. Základné podmienky, bod 1. v znení: „Spracovateľský poplatok: 169,- Eur, uhradený pri uzatvorení Úverovej zmluvy z prostriedkov Úveru a Poplatok za správu Úveru: 2,99 Eur/ mesačne odo dňa uzatvorenia Úverovej zmluvy“ sú neprijateľné. zmenil rozsudok vo výroku V. o trovách konania za konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky tak, že priznáva žalobcom v 1.) a 2.) rade proti žalovanej nárok na náhradu trov konania za konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalobcom v 1.) a 2.) rade priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (IV.).

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 2.5.2022, č.k. 32Csp/136/2019-186, ktoré vydala vyššia súdna úradníčka, bolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania tak, že súd žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy prvoinštančného konania vo výške 919,24 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a náhradu trov odvolacieho konania žalobcom v 1. a 2. rade priznal vo výške 113,39 Eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Proti vyššie uvedenému uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal žalovaný sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že samotné trovy právneho zastúpenia sú neúčelné. Žalovaný má za to, že v súvislosti so žalobným návrhom na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia poukazuje, že žalobcovia uplatnili ako dôvody tvrdenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru absenciu, resp. nesprávnosť náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) – doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, písm. g) – celková výška spotrebiteľského úveru a písm. k) – výška počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov – zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd prvej inštancie sa však s týmito dôvodmi nestotožnil a dôvod uplatnenia sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vzhľadom na nesprávnych zmluvných náležitostiach o celkovej čiastke a o ročnej percentuálnej miere nákladov (bod 33 a nasl. odôvodnenia rozsudku č. k. 32Csp/136/2019-85 zo dňa 31.03.2021, čo bolo následne potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5CoCsp/22/2021-156 zo dňa 20.01.2022). Zo strany žalobcov tak išlo o argumentačne nepriliehavé úkony, ktoré sa nijako nepremietli do obsahu meritórnych súdnych rozhodnutí. Neexistovala žiadna príčinná súvislosť medzi žalobne uplatnenými dôvodmi a výsledkom sporu, právnymi službami, náhradu ktorých napadnuté uznesenie priznalo žalobcom, boli úplne nesprávne identifikované nedostatky zmluvy a k procesnému úspechu žalobcov v otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru došlo výlučne v dôsledku ex offo zásahu konajúceho súdu, takrečeno „napriek“ existencii právneho zastúpenia žalobcov.

Súd príslušný na rozhodnutie o sťažnosti preskúmal napadnuté uznesenie, ktoré vydal vyšší súdny úradník a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne rozhodol, keď uložil uznesením žalovanému zaplatiť žalobcom trovy prvoinštančného konania vo výške 919,24 Eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Vyšší súdny úradník správne priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za 4 úkony právnej pomoci spolu vo výške 503,29 Eur, k tomu pripočítaný režijný paušál vo výške 41,11 Eur, cestovné vo výške 28,51 Eur a 32,14 Eur, náhradu za stratu času vo výške 88,50 Eur a 72,48 Eur a 20% DPH vo výške 153,21 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 2.5.2022, č.k. 32Csp/136/2019- 186 bola žalobcom priznaná náhrada trov prvoinštančného konania v rozsahu 100% voči žalovanému, čo v zmysle vyššie uvedeného predstavuje sumu 919,24 Eur. Vyšší súdny úradník správne rozhodol, keď uložil uznesením žalovanému zaplatiť žalobcom trovy odvolacieho konania vo výške 113,39 Eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Vyšší súdny úradník správne priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu za 1 úkon právnej pomoci spolu vo výške 83,62 Eur, k tomu pripočítaný režijný paušál vo výške 10,87 Eur a 20% DPH vo výške 18,90 Eur. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.1.2022, č.k. 5CoCsp/22/2021- 156 bola žalobcom priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému, čo v zmysle vyššie uvedeného predstavuje sumu 113,39 Eur. Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov

nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.).

Konajúci súd zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 5MCdo/21/2009 pokiaľ ide o náhradu cestovného a náhradu za stratu času, z ktorého citoval. Zároveň konštatoval, že v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka je jednoznačne právnymi závermi v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku a Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, presne zdôvodnené, z akých právnych dôvodov vyšší súdny úradník výšku náhrady konania priznal. S týmto zdôvodnením výšky náhrady trov konania sa súd prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil a keďže žalobcom bola priznaná náhrada trov v správnej výške súd v zmysle § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú. Napokon konštatoval, že pokiaľ ide o nárok na náhradu sťažnostných trov, súd ich nárok nepriznal nakoľko nejde o trovy konania, ktoré by vznikli v konaní vo veci samej a poukázal na znenie ust. § 156 CSP.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, a to aj napriek poučeniu, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Prípustnosť odvolania odvodzoval z ustanovenia § 357 písm. m/ CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný je si vedomý existencie právnych názorov, že na základe tohto ustanovenia nie je možné odvolanie napadnúť uznesenie o výške náhrady trov konania, s ktorým si však dovolil nesúhlasiť. Dikcia označeného zákonného ustanovenia prinajmenej z jazykového hľadiska umožňuje aj výklad, že rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania zahŕňa nielen rozhodnutie či vôbec a komu bude tento nárok priznaný, ale aj rozhodnutie o jeho výške. Úplne rovnako pristupuje zákonná úprava k rozhodnutiu vo veci samej (§ 212 až § 214 CSP), keď rozhodnutie o žalobe uplatnenom predprocesnom nároku je nielen rozhodnutím o jeho základe alebo dôvode, ale aj o jeho výške. V tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 14/06 zo dňa 12.4.2007. Včasnosť odvolania podľa názoru žalovaného vyplýva z doručenia napadnutého uznesenia v elektronickej podobe ich právnemu zástupcovi dňa 9.10.2022. Koniec 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadá na 24.10.2022. Odvolanie odôvodnil žalovaný nesprávnym procesným postupom, keď súd mal znemožniť žalovanému, aby sa uskutočňovali jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v sťažnosti proti uzneseniu zo dňa 2.5.2022 predniesol veľmi konkrétne právne argumenty, prečo považuje obsah výroku o výške náhrady trov konania za nesprávny. Namietal, že v podanej žalobe boli uplatnené úplne iné dôvody, než na základe ktorých konajúce súdy nakoniec dospeli k záveru o potrebe uplatnenia sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K tejto námietke sa však súd prvej inštancie nijako relevantne nevyjadril. Takisto namietali, že zo strany právneho zástupcu žalobcov išlo o formulárovú šablónovitú žalobu, ktorá opakovane a systematicky podáva v mnohopočetných veciach, pričom sa v nej recyklujú tie isté argumenty bez akéhokoľvek premostenia na konkrétny záväzkový vzťah medzi stranami sporu. V tejto súvislosti poukázali najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.3.2014 a sp. zn. 6MCdo/9/2013 zo dňa 20.6.2014, z ktorého citoval. Ani k tejto sťažnostnej námietke neuviedol súd prvej inštancie vôbec nič a je úplne zjavné, že sa ňou nejako nezapodieval. Absenciou akýchkoľvek odpovedí na žalovaným nastolené otázky sťažnosti proti uzneseniu zo dňa 2.5.2022 došlo k príkremu zásahu do zaručeného práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie. Uznesenie považuje žalovaný vo všetkých ohľadoch za arbitrárne a jedinou mysliteľnou nápravou je jeho zrušenie a vrátenie dotknutej veci súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, v ktorom sa náležite vyrovná so všetkými námietkami a argumentami žalovaného. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na kategorické závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/294/2022 zo dňa 31.3.2021 týkajúce sa práva na odôvodnenie rozhodnutia. Preto žalovaný navrhol uznesenie zrušiť a vec výšky náhrady trov konania vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa ust. § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania,

odmietnutí podania vo veci samej,
odmietnutí žaloby na obnovu konania,
návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
zabezpečení dôkazného prostriedku,
nároku na náhradu trov konania,
prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia
a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
postúpení právomoci do cudziny.

Tak ako odvolací súd uviedol vyššie zákon taxatívne v ust. § 357 vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. To znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v ust. § 357 CSP odvolanie nie je prípustné. Tak ako správne uviedol súd prvej inštancie v poučení svojho rozhodnutia.

Podľa ust. § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

V danom prípade odvolanie žalovaného smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré použil analogicky, lebo náhradu trov konania vo vzťahu k odmietnutiu odvolania CSP neupravuje. Žalovaný zavinil odmietnutie odvolania, pretože podal odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Žalobcovi však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).